

Sygn. akt III AUa 383/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jarosław Błaszczak
Sędziowie:	SSA Barbara Ciuraszkiewicz SSA Elżbieta Kunecka (spr.)
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku R. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o wypłatę emerytury

na skutek apelacji R. L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 17 stycznia 2012 r. sygn. akt IX U 2186/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawczyni R. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 14.10.2011 r. którą organ rentowy wstrzymał wypłatę emerytury od dnia 1.10.2011 r.

Rozstrzygnięcie swoje powziął po ustaleniu następującego stanu faktycznego:

Wnioskodawczyni R. L. ur. (...) pracuje bez przerwy od 1.01.1990 r. do chwili obecnej w (...)we W. w pełnym wymiarze czasu pracy.

W dniu 16.03.2009 r. złożyła wniosek o emeryturę. Prawo do emerytury zostało przyznane wnioskodawczyni od 1.03.2009 r.

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń społecznych oddział we W. z dnia 14.11.2011 r. wstrzymano wnioskodawczyni wypłatę emerytury z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia .

Przy takich ustaleniach Sąd Okręgowy nie uwzględnił odwołania. W uzasadnieniu wskazał na regulację zawartą w art. 6 ust.2 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw/ Dz.U. nr 257 poz. 1726, która wprowadziła zmiany w brzmieniu art.103 ust. 1 i 2 oraz dodała art.103a. Zadaniem Sądu z treści przepisu 103 a ustawy o emeryturach i rentach wynika ,że kontynuowanie zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy nie ma wpływu na nabycie prawa do emerytury, jedynie realizacja tego uprawnienia ulega zawieszeniu w razie kontynuowania zatrudnienia po nabyciu prawa do emerytury, niezależnie od wysokości uzyskiwanego przychodu ze stosunku pracy. Ponadto Sąd powołał orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20.11.1995 r. w sprawie K 23/95 oraz z 17 lipca 1996 K 8/96, w których stwierdzał ,iż dyrektywa rozwoju ubezpieczeń społecznych nie wyklucza zmian regulacji prawnych przewidzianych we wcześniejszych ustawach pod warunkiem zachowania istoty tych uprawnień, a zmiany te nie zawsze muszą iść w kierunku korzystnym dla adresatów.. Zdaniem Sądu Okręgowego konstytucyjnie chronione prawo wnioskodawczyni do emerytury nabyte od 1.03.2009 r. nie zostało naruszone. Wnioskodawczyni ma nadal prawo do emerytury , które zostało zawieszona na skutek kontynuowania zatrudnienia.

Od powyższego wyroku wnioskodawczyni złożyła apelację zarzucając naruszenie

- 1/ art. 28 ustawy z 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych przez jego nieuzasadnione zastosowanie,
- 2/ naruszenie art. 2, 21 i 64 Konstytucji RP oraz art.1 Protokołu Dodatkowego nr 1 do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka przez przyjęcie, że art. 28 ustawy z 16.12.2010 o zmianie ustawy o finansach publicznych nie jest niezgodny z tymi przepisami,
- 3/ naruszenie art.193 Konstytucji RP poprzez nieprzedstawienie Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego co do zgodności art.28 ustawy z 16.12.2010 r. z Konstytucją.

Wskazując na powyższe domagała się zmiany zaskarżonego wyroku i uchylenie zaskarżonej decyzji ZUSu z 14.10.2011r.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził w sprawie należyte postępowanie dowodowe, wyprowadził trafne wnioski i wydał wyrok zgodny z obowiązującym stanem prawnym.

Spór w sprawie wymagał rozstrzygnięcia, czy organ rentowy zasadnie zawiesił wypłatę świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni, z uwagi na kontynuację zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy.

Sąd I instancji ustalił, że wnioskodawczyni uzyskała prawo do emerytury od dnia 1.03.2009 r.

Przed nabyciem prawa do świadczenia emerytalnego, do chwili obecnej, wnioskodawczyni pozostaje w stosunku pracy w (...)we W..

Wejście w życie nowego przepisu art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726), zgodnie z którym począwszy od dnia 1 października 2011 r. prawo do emerytury przyznanej przed dniem 1 stycznia 2011 r., ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego, stanowi podstawę prawną do zawieszenia prawa do świadczenia emerytalnego.

W związku z kontynuacją przez wnioskodawczynię zatrudnienia, zaskarżoną decyzją z dnia 14.10.2011 r. organ rentowy wstrzymał wnioskodawczyni wypłatę emerytury.

Stwierdzić należy, że zawieszenie wypłaty świadczenia nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacji. Ustawodawca bowiem nie różnicuje ubezpieczonych według miejsca i rodzaju ich zatrudnienia, a jedynie odnosi się do samego faktu kontynuacji tego zatrudnienia, bez przerwania go w związku z uzyskaniem prawa do emerytury.

Sąd Apelacyjny odnosząc się do dalszych zarzutów apelacji wskazuje, że zmiana w/w przepisów, a w szczególności przepisu art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu nadanym przez art. 6 ust.2 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, nie jest zmianą niekonstytucyjną.

Trybunał Konstytucyjny bowiem wielokrotnie wyjaśniał, że dyrektywa rozwoju ubezpieczeń społecznych nie wyklucza zmian regulacji prawnych przewidzianych we wcześniejszych ustawach, pod warunkiem zachowania istoty tych uprawnień, przy czym nie zawsze te zmiany muszą iść w kierunku korzystnym dla adresatów (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 listopada 1995r. w sprawie K 23/95 oraz z dnia 17 lipca 1996r. w sprawie K 8/96),

Konstytucyjnie chronione prawo wnioskodawczyni do emerytury nabyte od dnia 1.05.2009 r. nie zostało naruszone w wyniku zmiany przepisów. Wnioskodawczyni ma nadal prawo do pobierania emerytury w przypadku rozwiązania stosunku pracy z obecnym pracodawcą. Tym samym stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja o wstrzymaniu wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011 r. jest prawidłowa.

Nie ma wątpliwości, iż w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniają organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury wnioskodawczyni. Tym samym zarówno zaskarżona decyzja, jak również orzeczenie Sądu Okręgowego należy uznać za prawidłowe i odpowiadające

obowiązującemu prawu.

Sąd Apelacyjny nie znalazł żadnych podstaw do podważenia prawidłowości i zasadności zaskarżonego wyroku, z tego też względu na mocy art. 385 kpc. orzekł o oddaleniu apelacji wnioskodawczyni jako nie zasługującej na uwzględnienie.

R.S.